

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Sjette Afdeling)

16. december 2015 *

»EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — oksekød — fåre- og gedekød — tobaksvarer — artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 — artikel 31, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005 — artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 796/2004«

I sag T-241/13,

Den Hellske Republik ved I. Chalkias, S. Papaïoannou og A. Vasilopoulou, som befuldmægtigede,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved A. Marcoulli og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/123/EU af 26. februar 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 67, s. 20), for så vidt som den udelukker visse udgifter, som Den Hellske Republik har afholdt,

har

RETTEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. Frimodt Nielsen, og dommerne F. Dehousse (refererende dommer) og A.M. Collins,

justitssekretær: fuldmægtig L. Grzegorzcyk,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. juli 2015,

afsagt følgende

* Processprog: græsk.

Dom

Twistens baggrund

- 1 Den 29. november 2010, i forlængelse af en undersøgelse, der var blevet gennemført mellem den 17. og den 20. april 2007, med referencenummer NAC/2007/004, meddelte Europa-Kommissionen Den Helleniske Republik, at den havde til hensigt at udelukke en del af udgifterne afholdt af den pågældende medlemsstat inden for den fælles landbrugspolitik fra EU-finansiering for regnskabsårene 2007, 2008 og 2009 (ansøgningsårene 2006 og 2007).
- 2 De pågældende udgifter blev afholdt af Den Helleniske Republik i henhold til artikel 69 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 270, s. 1).
- 3 Den 3. januar 2011 anmodede Den Helleniske Republik om, at der blev indledt en forligsprocedure i overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).
- 4 Den 19. april 2011 afgav forligsorganet udtalelse under referencenummer 11/GR/467.
- 5 Den 23. juli 2012 meddelte Kommissionen Den Helleniske Republik sin endelige stillingtagen (herefter »den endelige stillingtagen«).
- 6 Den 15. oktober 2012 udarbejdede Kommissionen en sammenfattende rapport vedrørende resultaterne af Kommissionens inspektioner i forbindelse med proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning i henhold til artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 (EFT L 160, s. 103), som blev meddelt til medlemsstaterne (herefter »den sammenfattende rapport«).
- 7 Ved gennemførelsesafgørelse 2013/123/EU af 26. februar 2013, som blev vedtaget i forlængelse af en efterprøvende regnskabsafslutning i henhold til artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999, og i henhold til artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 med hensyn til de udgifter, som blev afholdt efter den 16. oktober 2006, udelukkede Kommissionen fra EU-finansiering visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 67, s. 20, herefter »den anfægtede afgørelse«), fordi de ikke er i overensstemmelse med EU-forskrifterne.
- 8 I denne afgørelse udelukkede Kommissionen fra EU-finansiering bl.a. et udgiftsbeløb på 3 686 189,20 EUR, der er afholdt af de græske betalingsorganer inden for sektorerne for oksekød, fåre- og gedekød og tobak for regnskabsårene 2007, 2008 og 2009 (ansøgningsårene 2006 og 2007), og anmeldt over for EUGFL, Garantisektionen, eller over for EGFL (herefter samlet »fondene«), fordi de ikke er i overensstemmelse med EU-forskrifterne.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 9 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 25. april 2013 har Den Helleniske Republik anlagt nærværende søgsmål.

- 10 Ved afgørelse truffet af Rettens præsident den 1. juli 2013 blev sagen henvist til Sjette Afdeling. Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, blev den refererende dommer tilknyttet Ottende Afdeling, hvortil den foreliggende sag følgelig er blevet henvist den 27. september 2013.
- 11 Ved afgørelse truffet af Rettens præsident den 3. februar 2015 blev sagen omfordelt til Sjette Afdeling og til en ny refererende dommer.
- 12 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Sjette Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling.
- 13 Inden for rammerne af de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er fastsat i artikel 64 i Rettens procesreglement af 2. maj 1991, blev parterne den 27. maj 2015 anmodet om at besvare visse spørgsmål. Parterne har efterkommet denne anmodning inden for de fastsatte frister.
- 14 Parterne afgav indlæg og besvarede Rettens mundtlige spørgsmål under retsmødet den 14. juli 2015.
- 15 Den Helleniske Republik har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den angår Den Helleniske Republik i overensstemmelse med det, der er anført i stævningen.
  - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 16 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
  - Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 17 Den Helleniske Republik har fremsat to anbringender til støtte for sine påstande. Det første anbringende vedrører nærmere bestemt en tilsidesættelse af artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 og af artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 angående de udgifter, som blev udelukket inden for sektorerne for oksekød og fåre- og gedekød og tobak. Det andet anbringende vedrører nærmere bestemt en tilsidesættelse af artikel 23 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i forordning nr. 1782/2003 (EUT L 141, s. 18), en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse og en faktisk fejl angående de udgifter, som blev udelukket inden for tobakssektoren.
- 18 Indledningsvis skal det bemærkes, således som det fremgår af parternes skriftlige indlæg, at Den Helleniske Republik kun bestrider den anfægtede afgørelse, for så vidt som Kommissionen fra EU-finansiering har udelukket udgifter, der er afholdt af de græske betalingsorganer inden for sektorerne for oksekød, fåre- og gedekød og tobak for regnskabsårene 2007, 2008 og 2009 (ansøgningsårene 2006 og 2007), til et samlet beløb på 3 686 189,20 EUR.

Det første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 og af artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 angående de udgifter, som blev udelukket inden for sektorerne for oksekød og fåre- og gedekød

- 19 Det første anbringende bygger i det væsentlige på to led. Den Helleniske Republik har med det første led gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 69 i forordning nr. 1782/2003. Den Helleniske Republik har med det andet led påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 31 i forordning nr. 1290/2005.

Det første anbringendes første led vedrørende en tilsidesættelse af artikel 69 i forordning nr. 1782/2003

- 20 Den Helleniske Republik har gjort gældende, at medlemsstaterne er tillagt omfattende beføjelser til at gennemføre de i forordning nr. 1782/2003 fastsatte foranstaltninger vedrørende finansiering af den fælles landbrugspolitik. Nævnte forordnings artikel 69 er i overensstemmelse med denne målsætning, idet den fastsætter, at medlemsstaterne for særlige typer landbrug kan tilbageholde op til 10% af det samlede støttebeløb, der svarer til hver varesektor, med henblik på at yde en supplerende betaling i den samme sektor. Hvis medlemsstaten vælger at gøre brug af denne mulighed, er den på grundlag af det meget vide skøn, som den er tillagt, enekompetent til at fastlægge de vareproducenter i specifikke sektorer, der skal modtage den pågældende støtte, samt de særlige betingelser og fremgangsmåder vedrørende ydelsen af denne supplerende betaling. En medlemsstats eventuelle misligholdelse på grund af form- eller proceduremæssige fejl ved gennemførelsen af artikel 69 i forordning nr. 1782/2003, som fastslået af Kommissionen i det foreliggende tilfælde, kan derfor ikke medføre nogen finansiel korrektion. Den Helleniske Republik har navnlig bestridt, at de af Kommissionen konstaterede mangler havde en indvirkning på de formål, der forfølges med artikel 69 i forordning nr. 1782/2003.
- 21 Kommissionen har bestridt Den Helleniske Republik argumenter.
- 22 Det skal bemærkes, at medlemsstaternes regnskabsafslutning vedrørende udgifter, der er finansieret af fondene, har til formål at konstatere, om udgifterne faktisk er blevet afholdt. Endvidere har Kommissionen ved en efterprøvende regnskabsafslutningsprocedure en forpligtelse til at foretage en finansiel korrektion, hvis de udgifter, som kræves finansieret, ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med EU-retten, idet en sådan finansiel korrektion tilsigter at forhindre, at fondene skal afholde beløb, som ikke har tjent til finansiering af et mål, der er forfulgt i henhold til de pågældende EU-retlige bestemmelser (jf. dom af 10.7.2014, Grækenland mod Kommissionen, T-376/12, Sml. (uddrag), EU:T:2014:623, præmis 163 og den deri nævnte retspraksis).
- 23 Det bemærkes desuden, at forordning nr. 1782/2003 tilsigter at muliggøre overgang fra produktionsstøtte til producentstøtte gennem gradvis nedsættelse af de direkte betalinger og indførelse af en indkomststøtteordning, som er afkoblet fra produktionen, dvs. en enkeltbetaling, der fastlægges på grundlag af tidligere rettigheder inden for en referenceperiode med henblik på at gøre landbrugerne i Den Europæiske Union konkurrencedygtige. Indførelsen af enkeltbetalingsordningen indgår i den fælles landbrugspolitik, hvormed et af de vigtigste formål er at forenkle de relevante EU-bestemmelser og samtidig i højere grad at decentralisere gennemførelsen af politikken ved at overlade medlemsstaterne og deres regioner en større margin (dom af 19.9.2013, Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, C-373/11, Sml., EU:C:2013:567, præmis 17 og 18).
- 24 Afsnit III i forordning nr. 1782/2003 indeholder de grundlæggende regler for enkeltbetalingsordningen. Det er således fastsat, at landbrugere, der i en referenceperiode opnåede en betaling under mindst én af de i bilag VI i forordning nr. 1782/2003 anførte støtteordninger, har ret til støtte beregnet på grundlag af et referencebeløb, der for hver enkelt landbruger beregnes som det treårige gennemsnit af de samlede tildelte betalinger i medfør af disse støtteordninger. Summen af referencebeløbene må ikke overstige et nationalt loft, der for hver medlemsstat er fastsat i samme forordnings bilag VIII.

- 25 Kapitel 5 i afsnit III i forordning nr. 1782/2003 indeholder bestemmelser, der gør det muligt for medlemsstaterne bl.a. at beslutte at anvende enkeltbetalingsordningen delvist. Medlemsstaterne kan således opretholde visse direkte betalinger, som er koblet til produktionen.
- 26 Artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 er en af disse sidstnævnte foranstaltninger. I henhold hertil kan medlemsstaterne tilbageholde op til 10% af den del af de nationale lofter, der svarer til hver sektor, som er nævnt i samme forordnings bilag, og på årsbasis foretage en supplerende betaling til landbrugerne i den eller de sektor(er), der er berørt af tilbageholdelsen. Denne supplerende betaling ydes for særlige typer landbrug, som er vigtige for miljøbeskyttelsen eller -forbedringen eller for at forbedre kvalitet og markedsføring af landbrugsprodukter.
- 27 De i artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 fastsatte betingelser for ydelse af den supplerende betaling blev defineret af Kommissionen i artikel 48 i forordning (EF) nr. 795/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i forordning nr. 1782/2003 (EUT L 141, s. 1).
- 28 I det foreliggende tilfælde konstaterede Kommissionen, således som det fremgår af den sammenfattende rapport, med hensyn til sektorerne for oksekød og fåre- og gedekød mangler ved både hovedkontrollerne og støttekontrollerne. I øvrigt konstaterede Kommissionen, at betingelserne for ydelse af støtte var blevet ændret efter udgangen af ansøgningsåret 2006 med hensyn til oksekødssektoren, og fastsat for sent for ansøgningsårene 2006 og 2007 med hensyn til fåre- og gedekødssektoren. Disse mangler førte til finansielle korrektioner for regnskabsårene 2007, 2008 og 2009 med hensyn til sektorerne for oksekød og fåre- og gedekød, og til en punktvis finansiell korrektion for regnskabsåret 2007 med hensyn til oksekødssektoren.
- 29 Den Helleniske Republik har ikke rejst tvivl om de af Kommissionen konstaterede faktiske omstændigheder, som er gengivet i den sammenfattende rapport. Den Helleniske Republik har for det første nærmere bestemt gjort gældende, at den havde en skønsmargen i forbindelse med gennemførelsen af artikel 69 i forordning nr. 1782/2003, og for det andet, at de konstaterede mangler ikke havde nogen indvirkning på de formål, der forfølges med nævnte artikel 69.
- 30 Først skal det bemærkes, at den i artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 fastsatte supplerende betaling har til formål dels at tilskynde landbrugerne til at overholde kravene vedrørende forbedring af kvaliteten af deres produkter og vedrørende miljøbeskyttelsen gennem belønning for den bedst mulige tilpasning til de nye krav i den fælles landbrugspolitik, dels at afbøde de konsekvenser, som overgangen fra ordningen med direkte betalinger til enkeltbetalingsordningen medfører for visse produktsektorer (dom Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, nævnt ovenfor i præmis 23, EU:C:2013:567, præmis 47).
- 31 I denne sammenhæng indrømmer artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 alle medlemsstater en vis skønsmargen til at gennemføre supplerende betalinger inden for rammerne af reformen af den fælles landbrugspolitik. Den beføjelse, der er tildelt medlemsstaterne, er imidlertid nøje afgrænset og undergivet en række betingelser, som på samme tid har en materiel og processuel karakter (jf. i denne retning dom Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, nævnt ovenfor i præmis 23, EU:C:2013:567, præmis 23 og 29).
- 32 Navnlig fastsætter artikel 48, stk. 6, i forordning nr. 795/2004, hvortil der specifikt henvises i den sammenfattende rapport med hensyn til sektorerne for oksekød og fåre- og gedekød (punkt 11.2.1.2 og 11.2.1.3 i den sammenfattende rapport), følgende:
- »De pågældende medlemsstater giver senest den 1. august året før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår nærmere meddelelse om den betaling, de vil yde, og især om betingelserne for at komme i betragtning og om de omfattede sektorer.

Ændringer i den meddelelse, der omhandles i første afsnit, skal foretages senest [den] 1. august i et givet år for det følgende år. De skal straks meddeles Kommissionen ledsaget af de objektive kriterier, der ligger til grund for de pågældende ændringer. En medlemsstat kan dog ikke ændre de omfattede sektorer eller tilbageholdelsesprocenten.«

- 33 Denne forpligtelse giver Kommissionen mulighed for at blive oplyst om de af medlemsstaterne fastlagte betingelser for at komme i betragtning. Den giver desuden mulighed for at sikre, at de berørte erhvervsdrivende kan få kendskab til de betingelser, der giver dem mulighed for at få adgang til den i artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 fastsatte supplerende betaling. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den pågældende supplerende betaling navnlig har til formål at tilskynde landbrugerne til at overholde kravene vedrørende forbedring af kvaliteten af deres produkter og vedrørende miljøbeskyttelsen gennem belønning for den bedst mulige tilpasning til de nye krav i den fælles landbrugspolitik. Den supplerende betalings funktion som et incitament kan kun blive effektiv, hvis de berørte landbrugere har kendskab til betingelserne for at komme i betragtning for et ansøgningsår inden begyndelsen af dette år, og hvis disse betingelser ikke efterfølgende bliver ændret. I det foreliggende tilfælde er der imidlertid ingen forhold, der giver anledning til at antage, at de berørte landbrugere i fåre- og gedekødssektoren rettidigt fik kendskab til betingelserne for at komme i betragtning for ansøgningsårene 2006 og 2007, som forligsorganet har bemærket i punkt 6.3 i dens rapport. Hvad endvidere angår oksekødssektoren blev betingelserne for at komme i betragtning ændret efter udgangen af ansøgningsåret 2006.
- 34 Det bemærkes i øvrigt, at Kommissionen ud over denne tilsidesættelse af artikel 48, stk. 6, i forordning nr. 795/2004 konstaterede mangler med hensyn til både hovedkontrollerne og støttekontrollerne, navnlig på grundlag af artikel 23, stk. 1, artikel 25 og artikel 28, stk. 1, litra d), i forordning nr. 796/2004 samt af punkt 1.C) og punkt 4.A) i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1290/2005 (EUT L 171, s. 90), således som de fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder.
- 35 I denne henseende skal det bemærkes, at medlemsstaterne er forpligtet til at indføre et system med administrativ kontrol og kontrol på stedet, der gør det muligt at sikre en korrekt overholdelse af de materielle og formelle betingelser for tildeling af støtte. Såfremt der ikke eksisterer et sådant kontrolsystem, eller såfremt det af en medlemsstat indførte system udviser sådanne mangler, at der består en tvivl med hensyn til opfyldelsen af disse betingelser, er Kommissionen berettiget til ikke at anerkende bestemte udgifter, som vedkommende medlemsstat har afholdt (dom af 12.6.1990, Tyskland mod Kommissionen, C-8/88, Sml., EU:C:1990:241, præmis 20 og 21, af 14.4.2005, Spanien mod Kommissionen, C-468/02, EU:C:2005:221, præmis 36, og af 30.9.2009, Portugal mod Kommissionen, T-183/06, EU:T:2009:370, præmis 31).
- 36 Med hensyn til reglerne for bevisbyrde på området for regnskabsafslutning er Kommissionen forpligtet til at begrunde sin afgørelse, hvis der heri fastslås en manglende kontrol eller mangler ved den kontrol, som vedkommende medlemsstat har gennemført. Kommissionen skal imidlertid ikke udtømmende godtgøre, at de nationale administrations kontrolforanstaltninger er utilstrækkelige, eller at de tal, som de har meddelt, er urigtige, men den skal fremlægge bevis for, at den nærer en begrundet og rimelig tvivl med hensyn til disse kontrolforanstaltninger eller disse tal. Den pågældende medlemsstat kan for sin del ikke afkræfte Kommissionens konstateringer uden at underbygge sine egne påstande med beviser, der godtgør eksistensen af et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem. Såfremt medlemsstaten ikke fører bevis for, at Kommissionens konstateringer er urigtige, udgør disse forhold, der kan give anledning til begrundet tvivl med hensyn til indførelsen af et passende og effektivt system af foranstaltninger til overvågning og kontrol. Denne lempelse af beviskravet til Kommissionen skyldes, at en medlemsstat har bedre adgang til at indsamle og kontrollere de oplysninger, der er nødvendige for afslutningen af EUGFL-regnskaberne, og at staten følgelig skal føre det mere detaljerede og fuldstændige bevis for, at dens kontrol eller tal er rigtige, og efter omstændighederne for, at Kommissionens påstande er forkerte (dom af 11.1.2001, Grækenland mod Kommissionen,

C-247/98, Sml., EU:C:2001:4, præmis 7-9, af 6.3.2001, Nederlandene mod Kommissionen, C-278/98, Sml., EU:C:2001:124, præmis 39-41, og af 24.2.2005, Grækenland mod Kommissionen, C-300/02, Sml., EU:C:2005:103, præmis 33-36).

- 37 Det bemærkes i det foreliggende tilfælde, at de af Kommissionen konstaterede mangler vedrørende hovedkontrollerne og støttekontrollerne med hensyn til sektorerne for oksekød og fåre- og gedekød udgør beviser for den begrundede og rimelige tvivl, som den nærede med hensyn til det system med administrativ kontrol og kontrol på stedet, som Den Helleniske Republik skulle indføre for at sikre en korrekt overholdelse af de materielle og formelle betingelser for tildeling af støtte. I øvrigt konstateres, at Den Helleniske Republik ikke for Retten har bestridt de af Kommissionen konstaterede mangler med hensyn til sektorerne for oksekød og fåre- og gedekød. Der er således ingen forhold, der kan rejse tvivl om Kommissionens afgørelse om ikke at anerkende bestemte udgifter, som Den Helleniske Republik har afholdt. Det skal desuden understreges, at Den Helleniske Republiks skønsmargen i forbindelse med gennemførelsen af artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 i modsætning til, hvad den har gjort gældende, i det væsentlige ikke kan frigøre den for de forpligtelser, der påhviler den – herunder forpligtelsen for at sikre overholdelsen af betingelserne for ydelse af den omhandlede supplerende betaling, som skal afholdes af fonden.
- 38 Det bemærkes hernæst, at de af Kommissionen konstaterede mangler i det foreliggende tilfælde i modsætning til, hvad Den Helleniske Republik har anført, nærmere bestemt nødvendigvis har haft en indvirkning på de formål, der forfølges med artikel 69 i forordning nr. 1782/2003. Dette følger særligt af den omstændighed, at de berørte landbrugere ikke rettidigt blev underrettet om betingelserne for ydelse af den supplerende betaling, hvorved den i artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 tilsigtede funktion som et incitament ophæves. I øvrigt gjorde de af Kommissionen konstaterede mangler vedrørende hovedkontrollerne og støttekontrollerne det ikke muligt at sikre, at de supplerende betalinger, som skal afholdes af fonden, reelt opfylder de ved artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 forfulgte formål. Endelig og under alle omstændigheder skal det understreges, at de af Kommissionen konstaterede mangler navnlig bestod af den sene meddelelse af det maksimale indhold af mikroflora i gede- og fåremælk og af den efterfølgende ændring af minimumsmængden af kælvninger pr. producent for oksekød. Som Kommissionen med rette har fremhævet, vedrørte disse mangler imidlertid betingelser for at komme i betragtning, som var nært forbundet med de ved artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 forfulgte formål.
- 39 Under disse omstændigheder er det, henset til samtlige disse forhold, med rette, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde kunne afgøre, at der skulle anvendes en finansiel korrektion for de af de græske betalingsorganer foretagne betalinger i henhold til artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 med hensyn til sektorerne for oksekød og fåre- og gedekød.
- 40 Henset til ovenstående bemærkninger må det første anbringendes første led forkastes som ugrundet.

Det første anbringendes andet led vedrørende en tilsidesættelse af artikel 31 i forordning nr. 1290/2005

- 41 Den Helleniske Republik har anført, at en af de i artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 fastsatte betingelser for, at der kan pålægges en finansiel korrektion, er, at der er påført fondene en skade. I det foreliggende tilfælde udbetales de i artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 fastsatte supplerende betalinger imidlertid ikke ud over det nationale loft for de direkte betalinger, men følger af en tilbageholdelse, som producenter inden for den samme sektor er omfattet af. Disse betalinger forvolder derfor ikke noget tab for fondene, således at en af de i artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 fastsatte betingelser ikke er opfyldt. Den finansielle korrektion, som blev pålagt i nærværende sag, skaber faktisk en ubegrundet berigelse for fondene, idet de 10%, der er omhandlet i artikel 69 i forordning nr. 1782/2003, tilbageholdes hos de landbrugere, som modtager direkte støtte i den berørte sektor.

- 42 Kommissionen har bestridt Den Helleniske Republik argumenter.
- 43 Det skal bemærkes, at artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005, som nærmere bestemt er omhandlet i Den Helleniske Republiks skriftlige indlæg, har følgende ordlyd:
- »Når Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, ser den især på det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.«
- 44 I det foreliggende tilfælde er det tilstrækkeligt at fastslå, at artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005 i modsætning til det af Den Helleniske Republik i det væsentlige anførte ikke indeholder en betingelse, der gør hver korrektion betinget af, at fondene reelt har lidt et tab (jf. i denne retning kendelse af 15.7.2014, Grækenland mod Kommissionen, C-71/13 P, EU:C:2014:2119, præmis 21). Den Helleniske Republiks henvisning til denne bestemmelse kan således ikke rejse tvivl om Kommissionens konklusioner, der hviler på de afholdte udgifters manglende forenelighed med de EU-retlige regler.
- 45 Desuden bør Den Helleniske Republiks argument om, at der i nærværende sag foreligger en ubegrundet berigelse for fonden, forkastes. Som det med rette er fremhævet af Kommissionen i dens skriftlige indlæg, finansieres den supplerende betaling, som ydes i henhold til artikel 69 i forordning nr. 1782/2003, af fonden. Den omstændighed, at den i artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 omhandlede reserve på 10% i virkeligheden består af en nedsættelse af størrelsen af enkeltbetalingerne til landbrugerne i de berørte sektorer, kan ikke ændre herved. Den Helleniske Republiks argument er derfor åbenbart ubegrundet.
- 46 Henset til ovenstående bemærkninger må det første anbringendes andet led forkastes som ugrundet.
- 47 Heraf følger, at det første anbringende må forkastes i sin helhed.

Det andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 23 i forordning nr. 796/2004, en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse og en faktisk fejl angående de udgifter, som blev udelukket inden for tobakssektoren

- 48 Det andet anbringende bygger i det væsentlige på to led. Den Helleniske Republik har med det første led gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 23 i forordning nr. 796/2004, en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse. Den Helleniske Republik har med det andet led gjort gældende, at der foreligger en faktisk fejl.

Det andet anbringendes første led om en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 796/2004, en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse

- 49 Den Helleniske Republik har anført, at den punktvisse finansielle korrektion, som Kommissionen foretog for tobakssektoren, bl.a. var baseret på en manglende kontrol i en periode på ca. to måneder i produktionsåret 2006. Artikel 23 i forordning nr. 796/2004 fastsætter imidlertid ikke en præcis frist for at foretage kontrol på stedet, men kræver alene, at kontrollen er effektiv. I tobakssektoren kan kontrol på stedet foretages efter september, når tobaksbladene er blevet høstet, uden at det går ud over disses effektivitet, hvilket Kommissionen anerkendte under den mundtlige forhandling. Kommissionens begrundelse har intet grundlag i lovgivningen. I øvrigt er begrundelsen utilstrækkelig og uklar, idet det ikke herved er muligt at fastlægge, hvorledes den pågældende kontrol var ineffektiv. Denne begrundelse er ligeledes i strid med den omstændighed, at Kommissionen under den mundtlige forhandling anerkendte, at kontrollen har været effektiv. Den Helleniske Republik har i forbindelse med sit svar på foranstaltningen med henblik på sagens tilrettelæggelse understreget, at der foreligger en åbenbar uoverensstemmelse mellem begrundelsen i den endelige stillingtagen og begrundelsen i den sammenfattende rapport.

- 50 Kommissionen har anført, at den har godtaget Den Helleniske Republiks forklaringer vedrørende forsinkelsen i forbindelse med tidspunktet for at foretage kontrol på stedet. Denne forsinkelse udgør ikke en begrundelse for en finansiel korrektion i tobakssektoren, som det følger af Kommissionens endelige stillingtagen. Den finansielle korrektion, som blev foretaget, hviler på de mangler, som blev konstateret ved hovedkontrollerne af forarbejdningsindustrien i 2006 og 2007, som er genstand for det andet klagepunkt. Kommissionen har i forbindelse med sit svar på foranstaltningen med henblik på sagens tilrettelæggelse anført, at den »manglende overensstemmelse«, som kunne forekomme mellem den endelige stillingtagen og den sammenfattende rapport, »klart skyldes en fejl eller usikkerhed hos forfatteren af den sammenfattende rapport med hensyn til »betydningen« af den mangel, som udgøres af den manglende kontrol«. Kommissionen har dog anført, at denne »forskel« ikke har nogen indvirkning på den i den i nærværende sag anvendte finansielle korrektion. Under henvisning til dok. nr. VI/5330/97 med titlen »Retningslinjer for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen« (herefter »dok. nr. VI/5330/97«) har Kommissionen gjort gældende, at manglen vedrørende »manglende hovedkontrol af forarbejdningsindustrien i 2006 og 2007«, som ligeledes blev konstateret i den sammenfattende rapport, i sig selv begrundes en finansiel korrektion »på 5%«. Spørgsmålet om, hvorvidt der skal tages hensyn til en anden mangel, ændrer derfor ikke ved størrelsen af den finansielle korrektion, som i sidste ende blev anvendt.
- 51 Indledningsvis skal det bemærkes, således som parterne bekræftede i deres svar på foranstaltningen med henblik på sagens tilrettelæggelse, at den sammenfattende rapport blev tilsendt medlemsstaterne inden for rammerne af fondene, nu Komitéen for Landbrugsfondene. Det præciseres i denne forbindelse i sjette betragtning til den anfægtede afgørelse, at »[i] de tilfælde, der er omfattet af den[..] [nævnte] afgørelse, har Kommissionen i en sammenfattende rapport meddelt medlemsstaterne en evaluering af de beløb, der udelukkes fra EF-finansiering på grund af manglende opfyldelse af E[U]-bestemmelserne«. Kommissionen har i øvrigt i den sammenfattende rapport indledning anført, at »[h]ver afgørelse er vedlagt en sammenfattende rapport vedrørende de foretagne undersøgelser, som giver mulighed for at vurdere, om medlemsstaterne er blevet retfærdigt behandlet hvad angår de konklusioner, der er draget«. Den sammenfattende rapport udgør derfor et væsentligt dokument for forståelsen af begrundelsen for den anfægtede afgørelse, eftersom sidstnævnte afgørelse blev vedtaget på dette grundlag (jf. i denne retning dom af 15.12.2011, Luxembourg mod Kommissionen, T-232/08, EU:T:2011:751, præmis 12).
- 52 I det foreliggende tilfælde bør det fremhæves, at Kommissionen, således som det følger af s. 74 i den sammenfattende rapport, besluttede at pålægge Den Helleniske Republik en finansiel korrektion i tobakssektoren ved at lægge to mangler ved hovedkontrollerne, dvs. en »kontrolfri periode (på næsten to måneder) i 2006« og en »manglende hovedkontrol af forarbejdningsindustrien i 2006 og 2007«, til grund.
- 53 Som det imidlertid følger af punkt 4.3 i den endelige stillingtagen, var mangelen angående en »kontrolfri periode (på næsten to måneder) i 2006« ikke længere en del af de mangler, som Kommissionen lagde til grund.
- 54 I øvrigt omfatter punkt 2.4 i den endelige stillingtagen med titlen »Kontrolfri periode« et fjerde afsnit, hvori det præciseres, at Kommissionen med hensyn til tobakssektoren godtager, at den pågældende kontrolfri periode hidrører fra en undladelse af at forvalte, som ikke havde nogen betydelig negativ virkning på effektiviteten af kontrollen på stedet. Dette fjerde afsnit er udgået fra det tilsvarende punkt i den sammenfattende rapport, nemlig punkt 11.2.5.4.
- 55 Der foreligger derfor en åbenbar uoverensstemmelse mellem begrundelsen i den endelige stillingtagen og begrundelsen i den sammenfattende rapport, hvilket Kommissionen i forbindelse med sit svar på foranstaltningen med henblik på sagens tilrettelæggelse i det væsentlige har anerkendt. Den

sammenfattende rapport er ligeledes i strid med den omstændighed, at Kommissionen – som den har anført i sine skriftlige indlæg – godtog Den Helleniske Republiks forklaringer under den administrative procedure vedrørende den pågældende mangel.

- 56 Det bemærkes i denne henseende, at en selvmodsigelse i begrundelsen for en afgørelse udgør en tilsidesættelse af forpligtelsen i henhold til artikel 296 TEUF, som kan påvirke gyldigheden af den omhandlede retsakt, såfremt det godtgøres, at adressaten for retsakten på grund af selvmodsigelsen helt eller delvis er afskåret fra at gøre sig bekendt med den egentlige begrundelse for afgørelsen, og at der derfor ikke er nogen som helst retlig støtte for retsaktens konklusion eller dele heraf (jf. dom af 4.3.2009, Italien mod Kommissionen, T-424/05, EU:T:2009:49, præmis 67 og den deri nævnte retspraksis).
- 57 Det bemærkes endvidere, at Domstolen og Retten i forbindelse med legalitetskontrollen i henhold til artikel 263 EF ifølge fast retspraksis har kompetence til at træffe afgørelse i sager, der anlægges under påberåbelse af inkompetence, tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, tilsidesættelse af traktaten eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse samt af magtfordrejning. I medfør af artikel 264 TEUF skal den anfægtede retsakt erklæres ugyldig, hvis sagsøgeren får medhold. Domstolen og Retten kan således under ingen omstændigheder sætte deres egen begrundelse i stedet for den, udstederen af den anfægtede retsakt har angivet (jf. dom af 28.2.2013, Portugal mod Kommissionen, C-246/11 P, EU:C:2013:118, præmis 85 og den deri nævnte retspraksis).
- 58 Indledningsvis bemærkes, at det ikke på baggrund af den sammenfattende rapport er muligt at afgøre, om angivelsen heri af mangelen vedrørende den »kontrolfrie periode (på næsten to måneder) i 2006« følger af en simpel skrivefejl, eller af Kommissionens hensigt om i sidste ende at tage hensyn til denne mangel, selv om den synes at have godtaget Den Helleniske Republiks forklaringer under den administrative procedure. På den ene side er tilføjelsen af angivelsen af denne mangel således overensstemmende med tilbagetrækningen af den holdning, som Kommissionen gav udtryk for i den endelige stillingtagen, hvorefter den pågældende mangel ikke havde nogen betydelig negativ virkning på effektiviteten af kontrollen på stedet. På den anden side anerkendte Kommissionen selv i sit svar på foranstaltningen med henblik på sagens tilrettelæggelse, at den pågældende uoverensstemmelse »klart skyldes en fejl eller usikkerhed hos forfatteren af den sammenfattende rapport med hensyn til »betydningen« af den mangel, som udgøres af den manglende kontrol«. Kommissionen opstillede derfor to alternativer med henblik på at forklare angivelsen i den sammenfattende rapport af mangelen vedrørende den »kontrolfrie periode (på næsten to måneder) i 2006«. Den Helleniske Republik befinder sig derfor i en situation, hvor den skal anlægge hypoteser for at forstå, hvorfor den pågældende mangel er nævnt i den sammenfattende rapport, når den ikke længere blev det i den endelige stillingtagen, og afgøre, om der blev taget hensyn til denne mangel med henblik på at fastsætte den finansielle korrektion, og i givet fald manglens indvirkning på fastlæggelsen af denne korrektions størrelse. Det skal i øvrigt bemærkes, at Den Helleniske Republik i forbindelse med søgsmålet for Retten har fremført realitetsanbringender med henblik på at godtgøre, at Kommissionen havde begået en retlig fejl ved at lægge den pågældende mangel til grund.
- 59 For det andet fremgår det af dok. nr. VI/5330/97, som Kommissionen har påberåbt sig, at »[n]år der afsløres flere fejl i det samme system, kumuleres korrektionssatserne ikke, men den alvorligste mangel tages som udtryk for den risiko, som kontrolsystemet indebærer som helhed« (dokument nr. VI/5330/97, s. 13). Denne del af dok. nr. VI/5330/97 er nævnt i den sammenfattende rapport. Kommissionen har for så vidt angår tobakssektoren tilføjet følgende: »Når der følgelig for ansøgningsåret 2007 konstateres en eller flere mangler ved hovedkontrollerne og mangler ved støttekontrollerne, udlignes den risiko, som sidstnævnte kontroller udgør for fonden, af en finansiell korrektion, der svarer til (en eller flere) mangler ved hovedkontroller«.
- 60 Det skal i denne forbindelse først understreges, at den relevante del af dok. nr. VI/5330/97 kun blev omtalt for at relativisere indvirkningen af manglerne ved støttekontrollerne på den pålagte finansielle korrektions størrelse, hvilket underbygges af brugen af udtrykket »følgelig«.

- 61 Dernæst bemærkes, at den relevante del af den sammenfattende rapport igen indeholder en selvmodsigende begrundelse i forhold til den endelige stillingtagen, hvilket Kommissionen erkendte under retsmødet. Mens den sammenfattende rapport henviser til »ansøgningsåret 2007«, henviser den endelige stillingtagen således til »ansøgningsårene 2006 og 2007«. Det skal her understreges, at den selvmodsigende begrundelse, som Den Helleniske Republik henviser til, vedrører ansøgningsåret 2006. Det skal ligeledes bemærkes, at den sammenfattende rapportens titel vedrørende tobakssektoren indeholder følgende sætning: »Ændring af den foreslåede finansielle korrektion for ansøgningsåret 2006«. Ansøgningsåret 2006 er imidlertid ikke omfattet af begrundelsen for den sammenfattende rapport, som ligger til grund for den finansielle korrektion. Disse forskellige elementer føjer en vis forvirring til en i forvejen selvmodsigende begrundelse.
- 62 Det bemærkes endelig, at selv om det antages, at manglen vedrørende en »manglende hovedkontrol af forarbejdningsindustrien i 2006 og 2007« kan begrunde en finansiell korrektion på »5%«, som anført af Kommissionen, er det ikke på baggrund af den sammenfattende rapport muligt at afgøre, om denne mangel i det foreliggende tilfælde blev lagt til grund af Kommissionen med henblik på at fastslå den finansielle korrektions størrelse vedrørende ansøgningsåret 2006, eller om Kommissionen snarere tog hensyn til den »kontrolfrie periode (på næsten to måneder) i 2006«, eller til begge mangler. For det første angives det på tvetydig måde i den sammenfattende rapport, at den finansielle korrektion svarer til »en eller flere« mangler ved hovedkontrollerne (den sammenfattende rapport, s. 74). For det andet skal det bemærkes, at den sammenfattende rapport i den del, som vedrører »de væsentligste konstateringer« (punkt 11.2.1 i den sammenfattende rapport), og »de generelle bemærkninger« (punkt 11.2.1.1 i den sammenfattende rapport), indeholder et afsnit vedrørende de mangler, som blev konstateret ved »planlægningen af kontrollerne på stedet« inden for sektorerne for oksekød og fåre- og gedekød »og tobak«. Kommissionen anførte deri, at »den forsinkede iværksættelse af kontroller på stedet i 2006 (næsten to måneder efter fristen for indgivelsen af ansøgningerne) medførte en kontrolfri periode, som følgelig forringede effektiviteten af det samlede kontrolsystem«. Denne konstatering gengives i den del af den sammenfattende rapport med titlen »Kommissionens endelige stillingtagen« (punkt 11.2.5 i den sammenfattende rapport), hvori det er anført, at Kommissionen »fastholder, at den forsinkede iværksættelse af kontroller på stedet (næsten to måneder efter fristen for indgivelsen af ansøgningerne) medførte en kontrolfri periode, som berøvede det samlede kontrolsystem dets effektive virkning og medførte en risiko for fonden«. Det følger af disse forhold, at det i modsætning til det af Kommissionen bl.a. under retsmødet anførte ikke kan antages, at mangelen vedrørende den »kontrolfrie periode (på næsten to måneder) i 2006« blev fortolket som sekundær eller ubetydelig, og at den finansielle korrektions størrelse vedrørende ansøgningsåret 2006 kun var støttet på manglen vedrørende en »manglende hovedkontrol af forarbejdningsindustrien i 2006 og 2007«.
- 63 Det følger af disse betragtninger, at den selvmodsigende begrundelse, som foreligger mellem den sammenfattende rapport og de andre relevante dokumenter vedrørende den administrative procedure, hvortil kommer en række andre unøjagtigheder og selvmodsigende begrundelser i rapporten, ikke gør det muligt for Den Helleniske Republik at få kendskab til den reelle begrundelse for den anfægtede afgørelse med hensyn til den finansielle korrektion, som blev pålagt for betalingerne vedrørende ansøgningsåret 2006 i tobakssektoren.
- 64 Følgelig må det andet anbringendes første led tages til følge og den anfægtede afgørelse på dette grundlag annulleres, for så vidt som den udelukker visse udgifter, som Den Helleniske Republik har afholdt i tobakssektoren for ansøgningsåret 2006.

Det andet anbringendes andet led om en faktisk fejl

- 65 Den Helleniske Republik har anført, at den punktvisse finansielle korrektion, som Kommissionen foretog for tobakssektoren, også var baseret på en manglende hovedkontrol af tobaksforarbejdningsvirksomhederne. Kommissionen fandt navnlig, at det af Grækenland indførte kontrolsystem ikke fuldt ud er i overensstemmelse med artikel 38 i forordning nr. 796/2004 og

kontrolbestemmelserne i samme forordnings artikel 33, stk. 3. Kontrolproceduren for supplerende betalinger i tobakssektoren er imidlertid udtømmende reguleret ved en række nationale retsfor skrifter, som Den Helleniske Republik har fremlagt i sine skriftlige indlæg. Disse bestemmelser, som nøje overholdes, viser, at det af Grækenland indførte system overholder de EU-retlige bestemmelser. Kommissionens vurdering beror derfor på en faktisk fejl. Den Helleniske Republik har tilføjet, at artikel 33c, stk. 2, i forordning nr. 796/2004, som Kommissionen har påberåbt sig, ikke vedrører de af artikel 69 i forordning nr. 1782/2003 omfattede betalinger. I øvrigt har Den Helleniske Republik med henvisning til to andre afgørelser fra Kommissionen om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt, i replikken gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med princippet *ne bis in idem*. Den Helleniske Republik har endelig bestridt Kommissionens argumenter om ikke at anse de nationale kontrolforanstaltninger for at være i kraft for den omhandlede periode.

- 66 Kommissionen har bestridt Den Helleniske Republik argumenter.
- 67 Indledningsvis skal det bemærkes, at manglen vedrørende »en manglende hovedkontrol af tobaksforarbejdningsvirksomhederne« vedrører de betalinger, som blev foretaget i tobakssektoren for ansøgningsårene 2006 og 2007. Det skal ligeledes bemærkes, at det andet anbringendes første led blev taget til følge, og at den anfægtede afgørelse må annulleres, for så vidt som den udelukker visse udgifter, som Den Helleniske Republik har afholdt i tobakssektoren for ansøgningsåret 2006. For så vidt som denne annulation kun vedrører ansøgningsåret 2006, bevarer Den Helleniske Republik imidlertid en interesse i få disse argumenter behandlet af Retten for så vidt angår de betalinger, som blev foretaget for ansøgningsåret 2007, hvis korrektion udelukkende bygger på manglen vedrørende »en manglende hovedkontrol af tobaksforarbejdningsvirksomhederne«.
- 68 Ifølge artikel 33c, stk. 2, i forordning nr. 796/2004, som finder anvendelse på supplerende betalinger i henhold til samme forordnings artikel 38, omhandler kontrollen ved »den første forarbejdning og behandling af tobakken« bl.a. en »kontrol af forarbejdningsvirksomhedens lagre«. Det præciseres i bestemmelsens stk. 3, at »[d]en kontrol, der er omhandlet i denne artikel, foretages på det sted, hvor råtabakken forarbejdes«.
- 69 I det foreliggende tilfælde fremgår det af den sammenfattende rapport, at supplerende kontroller efter Kommissionens opfattelse burde have suppleret dem, der allerede var foretaget i forbindelse med kontrollen af leveringerne af tobak, ligesom for »kontrollen af forarbejdningsvirksomhedernes lagre« (punkt 11.2.1.4 3 i den sammenfattende rapport).
- 70 Den Helleniske Republik har over for Kommissionen bekræftet, at den »ikke foretog nogen af de pågældende kontroller«, navnlig fordi de ikke er økonomisk hensigtsmæssige (punkt 11.2.2.4 2 i den sammenfattende rapport).
- 71 Det er i denne henseende tilstrækkeligt at fastslå, hvilket Den Helleniske Republik anerkendte under den administrative procedure, at kontrollerne på stedet vedrørende tobaksforarbejdningsvirksomhedernes lagre ikke blev foretaget, hvilket derfor var i strid med de relevante bestemmelser i forordning nr. 796/2004. På denne baggrund var Kommissionen derfor berettiget til at pålægge en finansiel korrektion.
- 72 Den Helleniske Republiks øvrige argumenter kan ikke rejse tvivl om denne konklusion.
- 73 For så vidt angår den omstændighed, som Den Helleniske Republik har henvist til, hvorefter kontrolproceduren for supplerende betalinger i tobakssektoren er udtømmende reguleret ved en række nationale retsfor skrifter, kan dette ikke godtgøre, at kontrollerne på stedet vedrørende tobaksforarbejdningsvirksomhedernes lagre faktisk blev foretaget.

- 74 Såfremt det med hensyn til de dokumenter, der er vedlagt som bilag 7 til stævningen, kan antages, at de blev fremlagt under den administrative procedure, godtgør de ikke, således som Kommissionen med rette har anført i sine skriftlige indlæg, at kontrollerne på stedet af tobaksforarbejdningsvirksomhedernes lagre faktisk blev foretaget. Som Den Helleniske Republik i øvrigt har præciseret, består disse dokumenter af: tre ansøgninger om certificering af modtagen tobak, vedlagt tilsvarende detaljerede overslag over modtagen tobak og kontrolattester for forarbejdning fra præfekturmyndighederne i Kavalas landbrugsdirektorat (Grækenland); en ansøgning fra en forarbejdningsvirksomhed til Organismos pliromon kai elenchou koinotikon enischyseon prosanatolismou kai engyiseon (græsk organ for udbetaling og kontrol af Fællesskabets udviklings- og garantistøtte) vedrørende modtagelsen af opkøbt tobak, vedlagt den tilsvarende attest fra dette organ med hensyn til indførslen af de pågældende mængder, et detaljeret overslag over modtagen tobak og en kontrolattest for forarbejdning fra præfekturmyndighederne i Kavala; højtidelige erklæringer fra en forarbejdningsvirksomhed vedrørende indførslen af tobak fra Bulgarien, vedlagt tilsvarende salgsfakturaer for tobak i baller. Disse dokumenter vedrører derfor ikke kontrollerne på stedet af tobaksforarbejdningsvirksomhedernes lagre.
- 75 Hvad endelig angår påberåbelsen af princippet *ne bis in idem*, og uden at det er fornødent at tage stilling til formaliteten vedrørende det i replikken fremsatte argument, er det tilstrækkeligt at fastslå, at de to andre afgørelser fra Kommissionen om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt, hvortil Den Helleniske Republik har henvist, sammenholdt med deres respektive sammenfattende rapporter, vedrører ansøgningsår, støtteordninger eller mangler, som adskiller sig fra nærværende sag. Den Helleniske Republiks argument er derfor åbenbart ugrundet.
- 76 Henset til ovenstående bemærkninger må det andet anbringendes andet led forkastes som ugrundet.

Sagens omkostninger

- 77 I henhold til artikel 134, stk. 3, i Rettens procesreglement bærer hver af parterne deres egne omkostninger, hvis de henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter. Retten kan dog, hvis dette efter omstændighederne findes begrundet, beslutte, at en part, ud over at bære sine egne omkostninger, skal betale en del af modpartens omkostninger.
- 78 Da sagsøgeren har fået delvist medhold i sagen, følger det af en rimelig bedømmelse af sagens omstændigheder, at hver part bærer sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Sjette Afdeling):

- 1) **Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/123/EU af 26. februar 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond, annulleres, for så vidt som den udelukker visse udgifter, som Den Helleniske Republik har afholdt i tobakssektoren for ansøgningsåret 2006.**
- 2) **I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.**
- 3) **Kommissionen og Den Helleniske Republik bærer hver deres egne omkostninger.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. december 2015.

Underskrifter